

Jog- és társadalomtudományi szekció

A nyugdíjrendszer, az időskori biztonság és a tájékoztatáshoz való jog összefüggései

Marsovszki Ádám

Munkajogi és Szociális Jogi Tanszék, Szegedi Tudományegyetem

SZTE Eötvös Loránd Kollégium

marsovadam@gmail.com

A rendszerváltást követően a százezreket érintő munkanélküliség, a korhatár előtti nyugellátások, a kényszervállalkozásokba menekülés, a járulékkerülő magatartás és a már évtizedek óta alacsony gyermekvállalási hajlandóság jelentősen megingatták az állami nyugdíjbiztosítás teljesítőképességét.

Az igaz, hogy hatalmas kihívásokkal kell szembenéznie az állami nyugdíjrendszernek, de nem csak ezek a fenntarthatósági problémák azok, amelyek alacsony összegű ellátást eredményezhetnek. Az időskori megélhetési problémákért sok esetben nem csak a gondokkal küzdő nyugdíjbiztosítás, hanem az egyének tájékozatlansága is felelősségre vonható.

Kutatásom során szeretném megvizsgálni, hogyan kerül megfogalmazásra a hatóságok tájékoztatási kötelezettsége, illetve meghatározom azt, hogy ki, kit, mikor, hogyan és miről kellene, hogy tájékoztasson. A nyugellátásra való jogosultság feltétele a minimum 20 év szolgálati idő és a nyugdíjkorhatár betöltése, az évtizedek alatt realizált jövedelem pedig a nyugellátás összegének megállapításakor bír nagy fontossággal.

A más kockázati eseményekkel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettséget megvizsgálva feltételezhető az, hogy a szabályozás és a gyakorlat hiányosságokkal küzd; a tájékoztatás terén maximum általános jellegű meghatározásokkal találkozhatunk. A kutatással szeretnék változtatni ezen a gyakorlaton úgy, hogy felhívom a figyelmet az esetleges hiányosságokra és javítási javaslatokat teszek, hogy megvalósulhasson a teljes körű és személyre szabott tájékoztatás, amellyel minden ügyfél megkaphatja az esélyt arra, hogy tudatosan és jogaival élve tudjon készülni a nyugdíjas éveire.